

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Popular Español, S.A.

Strona pozwana: Emilio Irlés López i Teresa Torres Andreu.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z zasadą braku związania, zawartą w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, aby skutki restytucyjne wynikające ze stwierdzenia nieważności zawartej w umowie kredytu klauzuli dolnego progu z uwagi na jej nieuczciwy charakter wywoływane były nie od dnia zawarcia umowy lecz od późniejszej chwili?
- 2) Czy kryterium dobrej wiary zainteresowanych, które stanowi podstawę do ograniczania mocy wstecznej wynikającej ze [stwierdzenia] nieuczciwego charakteru warunku, stanowi pojęcie autonomiczne prawa Unii podlegające jednolitej wykładni we wszystkich państwach członkowskich?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie przesłanki należy uwzględnić w celu stwierdzenia istnienia dobrej wiary zainteresowanych?
- 4) W każdym przypadku, czy z dobrą wiarą zainteresowanych da się pogodzić działanie przedsiębiorcy, [który] przygotowując umowę doprowadził do nieprzejrzystości decydującej o nieuczciwym charakterze klauzuli?
- 5) Czy ryzyko poważnych komplikacji, które stanowi podstawę ograniczenia mocy wstecznej wynikającej ze [stwierdzenia] nieuczciwego charakteru warunku, jest pojęciem autonomicznym prawa Unii podlegającym jednolitej wykładni we wszystkich państwach członkowskich?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie kryteria należy wziąć pod uwagę?
- 7) Czy ryzyko poważnych komplikacji należy oceniać biorąc pod uwagę jedynie komplikacje, które mogą powstać po stronie przedsiębiorcy, czy też należy również uwzględnić szkodę powstającą po stronie konsumentów z uwagi na brak pełnego zwrotu kwot zapłaconych na podstawie wspomnianej klauzuli dolnego progu?
- 8) Czy zgodne z ustanowioną w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG zasadą niezwiązania konsumenta nieuczciwymi warunkami umownymi oraz z zasadą skutecznej ochrony sądowej ustanowioną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ jest automatyczne rozszerzenie wspomnianego ograniczenia skutków restytucyjnych wynikających z nieważności klauzuli dolnego progu stwierdzonej w ramach postępowania wszczętego przez stowarzyszenie konsumentów przeciwko [trzem] instytucjom finansowym na powództwa indywidualne o stwierdzenie nieważności klauzuli dolnego progu z powodu jej nieuczciwego charakteru wniesione przez klientów będących konsumentami, którzy zawarli umowę o kredyt hipoteczny z różnymi instytucjami finansowymi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ DO 2000, C 364, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour administrative d'appel de Paris (Francja) w dniu 29 czerwca 2015 r. – Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique

(Sprawa C-319/15)

(2015/C 279/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Strona pozwana: Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 17 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r.⁽¹⁾ naruszają art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, chroniące prawo własności, w związku z art. 47 karty i art. 6 ust. 1 konwencji gwarantującymi prawo do wykonania orzeczeń sądowych w rozsądnym terminie zwłaszcza w zakresie, w jakim przepisy te nie przewidują możliwości uwolnienia zamrożonych środków finansowych, gdy osoba trzecia powołuje się na wiarytelność stwierdzoną orzeczeniem sądowym zasądzającym na rzecz tej osoby trzeciej odszkodowanie od osoby, która została wskazana jako podlegająca środkowi zamrożenia aktywów, wydanym w wyniku postępowania wszczętego przed tym wskazaniem i gdy te dwie osoby nie utrzymują jakichkolwiek relacji nawet pośrednio związanych z działaniami, których dotyczy rozporządzenie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii

(Sprawa C-347/15)

(2015/C 279/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, J. Hottiaux i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 6 ust. 3 dyrektywy 2012/34/UE⁽¹⁾ oraz z art. 6 ust. 1 w związku z pkt 5 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007⁽²⁾ w ten sposób, że nie zobowiązała ÖBB Personenverkehr do publikacji wypłat publicznych rekompensat oraz kosztów i przychodów dla każdej umowy o świadczenie usług publicznych;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pozwana naruszyła swoje zobowiązania z dyrektywy 2012/34/UE oraz z rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.